

Tis duidelĳk nie allĳn vur klèèn keinder. Heel voldòn ware we over deze biezonderen dag.

Joke Peels-Mollen

Uitleg

friit	heel blij
mènneke	jongetje
weier	verder
iep	speen
aawtante	geen oude tante, maar een zuster van de opa

WA WE LIRDE, WA WE DEJE

HOE WE ZONGE, WA WE ZEJE

Mieke van Erp-Louwers

Mientje Kwinten-Evers

Joke Peels-Mollen

Tilly Wijnen-Firet

Frans van Daal

Tekeningen

Tilly Wijnen-Firet

en

Frans van Daal

Inmekaar-geknutseld

Joop van Appeldorn

Een uitgave van Heemkundekring Weerderheem

Ook deze uitgave is weer mede mogelijk gemaakt door de financiële ondersteuning van onze begunstigers:

Boekhandel Priem

Bouwbedrijf Baken

Gemeente Valkenswaard

HIPP Proeven & Proosten

Potters Notarissen

Restaurant de Zwaan

Rijnders Optiek

Wim Luijbregts

Blz.	INHOUD
3	Vurwoord, Meej z'n allen Frans van Daal
4	Langs de Dommel Mientje Kwinten-Evers
7	Boerekòlle Mieke van Erp-Louwers
9	Döbbeltjes Joke Peels-Mollen
13	't Antonium Tilly Wijnen-Firet
15	'n Takken-hobby Frans van Daal
20	Hoe ouwer hoe gekker Mientje Kwinten-Evers
22	Henekoi-j Mieke van Erp-Louwers
24	Seks Tilly Wijnen-Firet
28	Kiendje Jezus in lederhose Frans van Daal
34	ELSKE Joke Peels-Mollen

Wij wir weier, want we moeze nog op nar 'n kraomfist ! Kende wij vruger nie. 'n Klèènkeind van m'n bruur wier befist. Daorvur wilde ik 'n Elske meejnèmme. Vers van de pers, d'n inkt war amper dreug. Gerben Valkema haj 'r 'n Elske in getiikend meej 'n fiep en ik haj 'r ingeschreve : "Vur as ge latter grôôt bent". De aawelùì ware d'r aardig dur verrast. Nie alledaags dè 'n aawtante en aawdoom op kraamvisite komme. We viele wel op tusse al dè jong vollek. Mar gezellig waar 't. Meej 'n goei-j gevuul ginge we nar huis um te geniete van "ons" Elske. Van de, wel zeer biezonder ex-libris, die 'r inzaat. Wor 'nne valk ons Elske meesleurt in de vlucht. Deez leste zit genummerd mèr in 200 buukskes, dus dan hedde wel echt iets hil aparts.

Unne plestik zak meej van alles, 'n Suske en Wiske, 'n Claire, 'n èrrembendje vur as we kampioen worre (waorvan?), 'n lùisterstrip over F.C. De kampioenen, strips meej Humor, hil veul reklame en nog ie-t um te knippe en te plekke.

11. “ELSKE”

Bij ons thuis hebbe we ons El, maar in Valkeswird hebbe ze sinds zotterdag 24 augustus 2013 "ons Elske". Net zôas ge fritt bent meeje oew familie, zô zèn we nouw fritt meeje de geborte van 'n Valkeswirds Elske. 't Orreginele "Elsje" kumt ùit de koker van Gerben Valkema en 't schrèèfwèrrek van Eric Hercules. Dè wij, Mientje, Tilly, Mieke, Joke en Frans, d'r vur de euwigheid 'nne Valkeswirdse drèèi-j àn hebbe magge gèève, zet Weerderheem wir is op de kaart. Iederiin kent Elsje netuurlijk van de krant. Dè nlij-ig mèske, dè gèèr dwars li en overal tegenàn schupt. Die 'n hekel hèt àn school, die nie zonder heure Gait-Jan kan. Van deze leste hebbe we mar 'n Brabants mènneke gemakt en hum omgedopt nar "Gradje", paast hier bèèter.

Op 't 28ste Brabants Stripspektakel wier Brabants Elske gelanceerd. Meeje 'n spijale link nar Valkeswird dur de aanwezigheid van twii valkeniers meeje slechtvalk en havik op de vuist. 't Waar de verkeerden tèèd anders han ze nog is wà kanne laote zien, sund. Mèr ze ware 'r en dè ze bedankt zèn, dè witte.

Druk waar 't in Valkencourt, drie umgebaawde tennisbaone hadde ze noddig um z'n eige te presentere. Honderd kraome meeje èèvezuveul verschillende strips of watter meeje saomehangt. Tiikenaars en schrèevers, um àn te sprèèke, um 't ontstòn van hun kunstwerke te bekèèke en handtiikeninge te vraoge. Vur de klèèn manne unne spijalen hoek um te leere tiikene en te ravotte. Aawers han gin umkèèke nar ze. Vur nat en dreug war ok gezurgd. Overal van dàn kwaam 't vollek. Twii Belze ùit Antwèrrepe kwame bij ons àn toffel zitte. Al hongereg van 't rondkèèke. Op zuuk nar spijale ùitgaves. 't Wier 'n gezellige buurt tot we bij d'n Belze polletiek ùitkwame. Toen wier 't moeilijk.

1. Ons dialect verdwijnt.

Bekend taol- en dialectdeskundige Wim Daniëls vertelde onlangs in een vurdracht op d'n tillevisie, det 'r over 40 jaor gin dialect miir gesproke wordt. Het is natuurlijk allemol begonnen bij 't onderwijs, wor ABN steeds miir verplicht wier. En wà denkte nie van al die nieuwe ontwikkelinge van tegenwoordig, zoals, internet, laptop, sms, feestboek (facebook), what's ap, i-phone, i-pad, ai-dit, ai-dat, aijaijai.

Die jungle van 'social media' wordt steeds dichter en dichter en zurgt ervur dat het ABN, mar ook straattaal en Engels het dialect langzaamòn verdringe. D'r is host gin durkomme mir an vur dialect. Ók 't Valkeswirds van vandaag de dag is dus allang nie mir wa 't geweest is. Alle verschillende dialecten van de verschillende dörpe wor Valkeswird ut bestot, beïnvloeden mekaar en het ABN, um nog mer nie te sprèèke van de taol van al die lù-i-j die van bùite in Valkeswird komme wone en an't sociale lèève mee gaòn doen. Harde "g 's", zachte en noch zachtere "g 's", "sk's" vur 'sch' enz. De taol verandert hierdur en vaak telt wie 't hardste roept, hèt 't vur 't zegge en de miste invloed. Mèr 't resultaat is dè 't dialect hil stillekes verdwijnt. Durum ok is 'r "Tongval", dè prùbeert 't ouw dialect en wat 'r nog van over is te bewaore en vaast te legge. Dan giggut vural over schòn zinne, gezegdes, speciale wurdjes. Al dees verholtjes in deze "Goed gebekt nr.11" helpe duran mee dè onze eige taol lèvendig blèt of in ieder geval nie vergète wordt. 't Zou nog sund zèn. We wille echt nie persé dè iederiin wir plat Valkeswirds got praote net as onze vurouwers en we zegge ok nie dè vruger alles bèèter waar, mèr 'n bietje koestere van de taol van vruger gift ok 'n rustpunt vur veul ouwere mense.

Mèr ja, ge moet mee d'n tèèd mee, zegge ze.

Frans van Daal

2. Langs de Dommel.

De Dommel lôpt as 'n schei-jing dur ons dörp. An de inne kant ligt Börkel en an de andere kant de Schaft. Hier en daor is er 'n brugske over die Dommel. Vruger noemde ze dè 'n schoor, en die han allemal unne naom. Dè war 'n simpel brugske over de Dommel. Ge hoefde dur ok alliin mèr te voet over. Twii van die schore heb ik nog gekend. *De Jansdèèke* en *'t Geiteschoor*. Nouw hedde de Peebrug en de Schafterbrug en dan nog 'n houtere brugske net vur 't dörp. Op de Schaft is ok nog zo'n brugske en dur kande de Malpie in. Dan is er nog 'n èèzere geval over de Dommel, wa meej de ruilverkaveling, in de taachtiger jaore daor is geplatst. Dè zouw 'n slùis moete worre. Mèr is noit gebrùikt.

De Dommel begient in Bels, bè 't platske Wauberg. Ongeveer 120 kilomèter wij-ger git ie bè d'n Bosch in de Dieze. 35 km ligt in Bels en de rèst op 't Nederlands. Hij hi 'n verval van 75 mèter, en vanaf de grens is dè nog 25 mèter.

Nao 't èète zouwe ze saome de pop terug gaan legge in de kribbe, want 't kiendje Jezus hurt daor nou immel. Snikkend stemde ze toe, mèr ze zou alles tege Sinterklaos vertelle dur de telefôon nur Spanje!

Toen ze efkes latter saome nur de stal liepe, zôdè Joske 't kiendje Jezus terug kon legge in de kribbe, kwam d'r opins unne lach op heur gezicht. In t stroi-j van de kribbe lag 'n pakketje mee unne strik en hil schòn verpakt in Sinterklaospapier, vur heur.

Frans van Daal

Uitleg:

taagentig:	tachtig
verrèkkes veul	heel erg veel
immekaor	in elkaar
ötprebere	uitproberen
mèèregge	morgen/ ochtend
veulstevruug	veel te vroeg
dôôdzwèège	doodzwijgen
stroi-j	stro
keinderèèchtige	kinderachtige
vèène	vinden
braane	branden
anhouwe	aanhouden
hurre mens	haar man
schreuwend	huilend

De moeder van Joske keek diejen avond nur 't nieuws op de lokale T.V. en bij het onderwerp en de foto van het Tiroler kiendje Jezus ginge bij heur 'n por kerstlichtjes braane. Beeldscherm grôôt zag ze de pop die, gekocht in Zell am See, door heur persoonlijk tijdens de Europese kampioenschappe voetbal waar vurzien van 'n oranje voetbalshirtje. Want chauvinistisch als iederiin wilde Joske nao de uurste successe van het Nederlands elftal ok heur pop gekleed in oranje. Mèr de lederhose moes ie wel anhouwe.

Dees kon dus nie misse. Ze besprak heur ontdekking diejen avond mee hurre mens. Die reageerde mee n'n glimlach en zee dèttie wel een oplossing wis.

De volgende mèrge toen Joske nur school waar, ging moeder op spurtocht nur de verdwene pop. Sneller dan gedocht vond ze het kiendje Jezus op de slòpkammer van Joske. Onder de grôôten bèèr neffe 't ledikant, waarschijnlijk om 'm lekker wèèrm te houwe, vond z'm, de akelig echte babypop die in de kerststal hurde.

Diejen avond bij 't èète stond de ouwe keinderstoel van Joske an de èèttoffel. Toen ze verbaosd d'r neffe wilde gòn zitte, zag Joske wie derin zat. Ze schrok zich een Tiroler hoedje bij het zien van de door heur geruilde pop uit de kerststal. Schreuwend vertelde Joske dè zij gedaacht haj dè Sinterklaos de pop vur heur daor had neergeleed, omdè ze nie in de Kerstman geleufde en Sint dit jaor niet bij hen moch komme en dè ze durum hiil verdrietig waar en dè 't kerstkiendje altij pas in de kerstnaacht in de kribbe kumt te ligge en dè en dè.....

Lachend en trôöstend zee heur vadder, dè de pop hoe dan ok terug moes nur de stal.

Bè de Aachterste Brug kumt ie ons land binne. Nog net op 't Bels ligt de Stinne brug. Vanaf hier begient mèn verhaol en nèm ik ellie mee langs de Dommel.

Urst dur de Plantoos zo-as wij zegge en dan komde op de Aachterste Brug. Dur ligt unne stin van de Graaf van Loon, mee hil veul moeite kande 'm vèène. Hij ligt nie hillemaal an de Dommel. 't War vruger 'n schei-jpaol. Dan komde in *de Marsman* wur wij mee onze vadder in de Dommel mogge gan zwemme. Ok han we daor de koei-j lôpe die we toen nog mee de hand molke.

Dur *de Tus* hedde nouw vlak langs de Dommel 'n skon wandelpèèjke mee van die opstepkes. "t Trepkespèèjke" hiet 't. Ik heb daor in *de Tus* d'n urste vos gezien en ok 's unne roerdomp. Vossen heb ik nog wel meer gezien mèr unne roerdomp noit mir. Er zitte wel veul ree-ën. Op unne keer zag ik zelfs 'n blôôt reetje, ('t war gin ree) 't lag an de Dommelkant en gelukkig bliif 't skon ligge. Ik schrok wel.

Dan komde bè de Peebrug, die moeze wij over um an de andere kant wir hillemaal terug te gaon nèr *de Bintjes*. Daor moeze we ok de koei-j melke. Dè war 'n end. Vruger zal dur wel erges 'n brugske zèn geweest. Volgens unne kaort war dè 't *Muldermanschoor*. Mèr dè weet ik nie mir.

Bè de Peebrug hedde nouw 'n opstaplats vur kano's. Ok kanne ze van ôt Nirpelt vertrekke. De miste gan vanaf de Peebrug. 't Is er soms erg druk op die Dommel. In 'n par uurkes zèn ze dan dur de Malpie in Valkeswird bè Venberge.

Dè is allemal goed en wel, mèt ge stot ervan versteld hoeveul troep ze achterlaote, wà ze allemal op de kant goi-je. Ik weet dè umdè wij meeij hil veul wei-je dur langs ligge.

Wij magge 5 mèter van de Dommel af gin stikstof zij-je of mèst rij-je. (kregde 'n boete van meer dan € 200. 'n Zwaor miljeudelict, mèt plestic fleskes en zô is nie erg schijnbaar)

Vurdè ge bè de Bòrkelse brug ward hadde wà ik weet nog twii houtere brugskes. Over 't iin ginge wij over nèt 'n stukske grond van Ome Piet, um dur meeij te helpe erpels te raope. Die stukskes grond hiette *De Himmel* en *De Hel* en zèn nouw van Gielekes.

Tusse de Peebrug en de Bòrkelse brug ligge wij meeij onze grond en dan vurbè de brug dur de Malpie is 't van Natuurmonumenten, wur wij de wei-jlanden wir van hure.

De zijkante van de Dommel kalven in de bochte hil erg af, dè ziede goed dur de jaore henne. Ik lôöp al zo'n firtig jaor dur die wei-je. Ons koei-j magge öt de Dommel drinke en gelukkig kan dè nouw wir. Rond 2000 is er 'n hil rel gewist, er kwam onzichtbaar vergif dur die Dommel öt Bels. Hebbe we ok 'n jaor gin vii langs de Dommel magge wei-je. Gelukkig is nouw alles bèter en zùiverder.

De Dommel stromt ok wel 's over. Dè is 'n machtig skon gezicht. Mèt durnao ligt hil de wei-j vol leeg fesse. Ok hebbe we wel is 'n skaop öt 't watter moete haole, dè valt nie meeij want meeij hunne wol zèn ze loei-jzwaor.

Mèt de Dommel geft ok wel plezier. We gan ieder jaor wel unne keer meeij ons bôtje nèt Venberge. En van daar af zal er wel wir 'n ander verhaol te vertelle zèn.

Het "originele" kerstkiendje moes daor 'absoluut' terugkomme! De lokale media wiere ingeschaokeld en binnen de kortste kirre waar 't Tiroler kerstkiendje het gesprek van de dag.

Nao de daogelijkse nieuwsutzending van de lokale T.V. wiere de inwoners van 't dörrep via een sòrt "Opsporing Verzocht" gevraoge mee te werke ùm het verdwene kerstkiendje te vèène. De eigenaar van die "Tiroler Bube" zou d'r zeker meer van moete weete. En dè klopte.

Mèr ja, Sint waar al wir een por daag op trugreis nur Spanje en an hum kon ze 't nou nie mir vraoge.

Hoe meer ze nur de stal keek, hoe meer ze d'er van overtùigd rokte dè de pop in het bedje van de stal vur heur bestemd waar. Ze smeedde 't plan om diejen aovend vur het èète stillekes heur cadeau in de stal op te haole.

Umdè een kribbe mee stroi-j zonder kiendje wel erg leeg is en zeker zou opvalle, leej ze 'n pop van heur eige d'r vur in de plats terug. En ze viet durvur de mist keinderèèchtige pop die ze haj, iin vur 'n kiendje van drie en zij waar al zes. Dè Tiroler bruukske watie droeg haj ze toch al nooit schòn gevonde.

D'r planneke lukte. Onopgemerkt wist Joske hiil rap vur het aovendèète de wisseltruc öt te voere. Ze verstopte d'r nieuwe prachtige pop, het leek we 'n è-cht menske, onder de dekes van d'r bed.

De volgende dag wier al snel dur iemes van afdeling Groen van de geminte ontdekt detter iet mis waar mee het kiendje Jezus. Zunne maot waar vergèète um nao 't paase gisterenmiddeg, 't kerstkiendje eröt te haole tot de kerstnaacht. Watter nou in de kribbe lag klopte nie, want hij wist vaast en zeker, puttend uit zèèn historische kennis, dè 't kerstkiendje nie öt Oostenrijk kwam.

De gewarschouwden bòs van de stal en de pliesie konne de grap wel een bietje wardere. Mèr dè Tiroler pupke paaste van gin kante bij de aander poppe in de stal.

Mientje Kwinten-Evers

Uitleg:

schei-jpaol	Scheidingspaal
opstepkes	Overstapjes over de pikkeldraad
houtere brugske	Brugje van hout
aakalven	Afbrokkelen
skaop	Schaap

Gebiedsnamen /Toponiem: de Tus, de Marsman, de Bintjes, de Himmel en de Hel, de Malpie, de Plantoos.

3. Boerekòlle

Wij hadde vruuger bij ons thuis unne lange hof. An wirskante stonde èrpel en gruunte en `n pàr frùitbumkes en in `t midde ne pad die iedere zaoterdag wier gegrieseld. Vruug in `t vurjaor, begon onze vadder mee spaai-je naodè de grond waar bemest, netuurlijk van eige productie. We hadde zèllef 'n zinkput nèffe 't hùis en ieder jaor moes onze vadder zuuke wor d'n deksel zat, want 'm markeren dur had ie nog noit àn gedocht. Nao minstens drie gaote gegrave te hebbe kon ie bij 't spul. En mee ùnne aauwe potlepel schepte ie dan unne emmer vol en dan over 't land. `n Geurig karwei-ke kan ik wel zegge!

Elken dag as ie afgewerkt waar bij de Willem II en ie had zunne aovendbottram op begon ie, zun voor of tien twaalf te spaaje, nèvenant hoe muug ie was. Nao enkele wèke was ie klaor en kon'r ingezij-jd worre, de jong pôtèrpelkes in'n kòlleke, dè mog

ik altij doen. Nao efkes begon alles òp te komme en dan waar 't optèèd schoefele tussen d'n jonge ànplant.

Dikkels hielp ik mee, want dè déé ik gér. Ik zal zun jaor of tien gewist zèn en zat op de lagere school. Af en toe wier ik dur 'n par meskes 'n bietje gepest, wurrum weet ik nie. Mèr um terug te komme op d'n hof, er stonde onder áándere òk boerekòlplante schòn in rèèi-kes van zun vier bij vier mèter mee pèèjkes ertusse.

As dan de school ùt waar en ik had munne botteram mee pasta en 'n kumke mellek op, viét ik m'n schoolbord, zuéén op póóte, sjouwde dè d'n hof in en zette dè bord vùr de boerekòlle nir.

Ik war dan de juffrouw en de plante de keinder van de klas. Dan begon ik schooltje te speule en mee munne ànwéssstok pèrde ik op al die "ondeugende keinder" vural die pestkoppe netuurlijk.

Mee ope mond had ze 't nirzette van de lèèvesgròôte poppe gevolgd. Ze ware net è-cht en 't leek alsof ze ieder moment weer weg zouwe lôòpe. Want wà moete toch dag en naacht in dieje stal als 'r in dè bedje mee stroi-j geen kiendje ligt.

Dè stoppe ze 'r stiekem in tijdens de kerstnaacht, tenminste normaol gesproke. Mèr nouw hadde ze zich vergist of wilde ze wà nieuws òtprùbere, want de volgende mèeregge toen Joske nur school ging, lag 'r in het kribje van de stal de moiste pop die ze ooit in de zes jaor van d'r lèève haj gezien. Mèr veulstevruug!! "Di klopt niet, di is nie het kiendje Jezus, want dè brengt volgens oma de zwarte ooievaar pas in de kerstnaacht", staomelde ze tegen z'n eige.

Ze waar d'r van overtùigd dè dees pop vur heur bestemd waar en dur Sinterklaos, vlak vur dettie terugging nur Spanje nog gau-w efkes als kadootje waar neergeleed in de kerststal. Want bij heur thuis zou hij niet meer durve komme, sinds heur pap en mam hadden gezeed dè ze dees jaor gin "Sinterklaos" zouwe doen.

Mee Kerst zou de pakjesavond worre gehouwe, alsof ge Sinterklaos kont afdanke als n'n ouwe jas en vort dōdzwèège. Het verdriet van Joske hierover waar nao teleurstelling stillekes veranderd in koi-jigheid.

Ze vond dè ge Sinterklaos niet zòmèr kont verandere in n'n Kerstman, n'n twiiddehandse Sinterklaos die z'n vak nog lang nie behirte.

Joske waar d'er zèllef bij gewist toen de juf van de klas heur verlanglijstje, same meej de wense van heur klasgenotjes in n'n envelop haj gedòn en àn Sinterklaos bij zijn jaorlijks bezoek àn school had overhandigd.

elvendertigste zeer traag
ritsiger opgewonden
an te stiere te bevorderen

N.B.

Dur dè 'k buukske 160 (herfst/september 2008) van Brabants Landschap, geleze haj, kreeg ik nao 't lèèze van 'n verhaal van Thijs Caspers over slakke, de inspirasie vur dees verhaaltje. Ik heb innigte stukskes van hum gebrùikt op m'n èigeste manier. Dieje goei-je mens ben ik dan ok hil dankbaar.

10. Kiendje Jezus in lederhose

Het moet eind jaore taagentig zèn gewist van de vurrige euw dè dees verhaol zich afspeulde rond de jaorlijkse kerststal in ons durrep.

Ge kont veul zegge van de kerststal neffe de staotige kè-rk op de mèrt, mèr de poppe die erin stonne leken "verduuveld" è-cht. De stal waar bùite opgebouwd op een plats in de onfrisse oksel van de linker zijbeuk en het middenschip van de kè-rk.

Dur de wèèk dee die plek dienst als fietsestalling en in het weekend tevens als "wijwatterplats" van de stappers uit de kroege van de mèrt.

Hoewel het de leste tèèd minder wier; vèèfenzeuventig gulden kost oe dè als ge getrappeerd wordt pi- plassend tegen de kerk. En vur dè geld hedde nogsteeds verrèkkes veul pilskes.

Joske wònde tegenover de kè-rk en had 't immekaar zette van de kerststal van hiil dichbij gevolgd.

En as 't 'n bietje wèi-jde en de keinder bewoge dan zee ik: "zit stil Betsie, of "hou je mond Anneke" en hup ze hadde 'r wir iin te pakke. Ge begrèpt dè d'r nogal is blaor afgemept wiere.

Mèr dè gaf niks, ons moeder wis dè ik daar zu gér speulde en ze make van de afgeslaoge blaor gewôôn boerekòlpetazzie. Alleenig onze vader begréep `r niks van. As ie sàoves nao 't ète d'n hof in kuerde, zee ie naoderhand tége ons moeder, "snapte gij dè nouw, bij Berte (d'n buurman) staon de boerekolle `r zu mals bij en bij mén zen `t van die slaphangers! Of `t um òpgevalle is dè wij, vur de vorst erover waar gegòn, zu dikkels boerekòlpetazzie ate weet ik nie, mèr ons moeder hi me noit verrao-je. Ze knipôôgde alliin mèr. Latter heb ik `t zèlluf tege onze vader gezeed en netuurlijk wis ie `t wel mèr hij laachte èrmee. `t Lag in ieder geval nie an hum mèr an mèn, die kaoi juffrouw.

Mieke van Erp-Louwers

Uitleg:

gegrieseld	geharkt
zinkput	beerput
pèèkes	paadjes
pèrde ik	sloeg ik
petazzie	stampot
wirskante	beide kanten
blaor	bladeren
dikkels	dikwijls

4. Döbbeltjes

We gòn efkes trug, hil ver trug in d'n tèèd. Nar de jaore virtig van de vurrige euw. De krèdde as ge aawd magt worre, kunde wèèd trugkèèke.

D'n tèèd van de döbbeltjes, oftewel de zilvere tiencentstukskes. Wa ge dur allemol meej kont doen en moes doen.

Ons moeder sparde die zilvere döbbeltjes op de rand van de sauskom van 't goei-j servies in de kast in de kammer. Ge zalt zegge, waarvur toch. Mar in diejen tèèd hadde we unne gasmèèter. As ge nouw trugdenkt, voor-historisch tijdperk !! Mèr we han al gas, wel gin gasfornùis, mèr wel 'n twiipitsgaskomfoor. Die han we behalve d'n kwiesinjèèr. Dè gascomfoor ston in de keuke op d'n ànrecht. In de bijkeuke ston ok nog 'n bromollietel. Vur 'n gezin meej zes keinder nog nie zu hil beroerd. Mèr wa hebbe daor nouw die döbbeltjes meej te maoke ? Die han we noddig vur de gasmèèter !! As ge daor nie op tèèd 'n döbbeltje indüiwde hadde gin gas, konde nie koke. 't Waar toch 'n goei-j ùitvinding. Op de uurste plats warde zùinig en ge betalde meej bietjes.

Ins in de zòveul tèèd kwam bij ons Hoevenaars, um de mèèter op te nemme. Dieje mèèter hing trouwes in de kelder, onder d'n trap van boven. As ge op de keldertrap gingt stòn kond'r goe-d bij. Dè waar trouwes 'nnen diepen trap van tien treeje. Unne schònne kelder van zo'n drie bij vier mèèter, wor de gròote mense in konne stòn. Rontelum banke meej weckflesse, keulse potte meej snèèjbònne, meej ingeleejde èier en 'n gròote kist vur èrpel vur d'n hille wèinter.

In dieje kelder hebbe we op d'n dag van de Bevrijding meej dertien man gezete. Vèèf man van de bure en wij.

Tusse dur as ze muug zèn, wochte ze efkes en dan wir weijer! Mèr nou kumt 't... um mekaor nóg meer ritsiger te maoke, schiete ze 'n kalkpèijl (unne liefdespèijl: cupido!) in d'n andere z'n lijf, umgekeerd ok, en dè is um de bevruchting an te stiere. Nao al dè gedoe begint de paring van 'n 15 minute (naauw gaoi ik intiem!) 't ding van hum, van alle twii, kumt in dè ding van hèur, van alle twii !

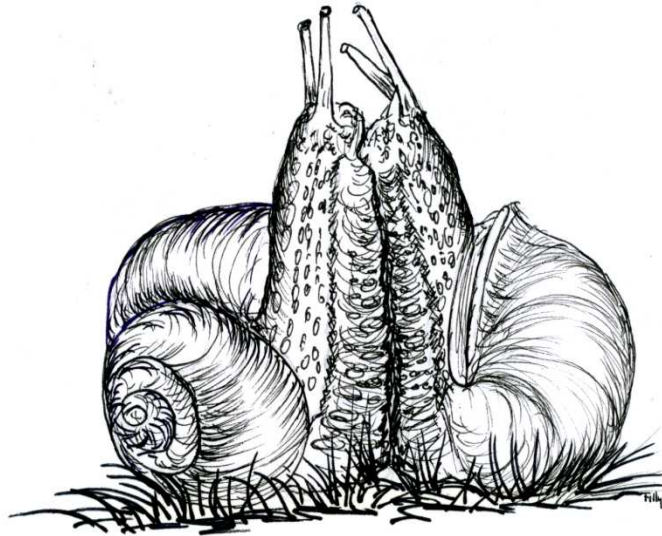
Kende't oe eige vurstelle? Zunne amoereuzemaratón?? Mèr dan is 't ok gedòn, en kèèke ze ni mir nur mekaor um. En dè ding van hum, van alle twii, wà 4 toe 5 kirres zu gròot as hun eigeste lijf....., dè slèèpe ze nog ure meej eer dè't wir hillemol ingetrokke is, hendig as ze tussetèèds nog 's iemes tegekómme.....

En zu-iet, dees alles, gì in ALLE STILTE !! Gif mèèn dan de veugelkes toch mèr, liever dan die slome, slèèmerige slakke. Ik trèf mèr wènnig slakke meej 'n hùiske in onzen hof, tóch denk ik dè ik un smidse van d'n lijster achter op unne stiin hai. 'n Paor kepotte hùiskes lage daorop. Ginne wonder dè 't flùite hum zu goe-d afgì!!

Tilly Wijnen-Firet,

Uitleg:

melles	merels
pupkes	vrouwtjes
gefielifauw	overdreven verliefd doen
bie-miiskes	pimpelmeesjes
blèuwke	heggemus
paddernaks	bloot
stiin	stenen
dof as ne kwartel	stokdoof

Nou is 'n slak unne hermafrodiet, dè wil zegge dè ze allemol zuwel mènnekes as vrouwkes zèn. Wa nie wil zegge dè ze z'n eige kenne bevruchte. Ze hebbe mekaar tóch noddig, en bevruchte ze mekaar. Um dè ze alles op z'n elvendertigste doen gi de paring ok hil traag en 't lijkt erop dè ze hil veul van mekaar houwe, 't moet 'n hil ritueel zèn ('n filmke hierover zou 't mogelijk nog goed doen in de seks-shop an 't begin van de Lùikerweg!!)

Ik waog me d'r op um hier öt de doeke te doen hoe 't allemol in z'n weèrek gi. 't Is hendig de ze twii-slachtig zen, as ge zù traag bent en nie gaauw unne partner tege 't lijf lupt. As dè gebeurt dan gon ze mekaar bevuule mee de vuulhorrentjes, dan gi mee geweld 't vurspel an de gang, hôog umhog dèuwe ze z'n eige tegemekaor an, doen an kusse en voetjevrij-je (en dè s gin leuge!). Ze zèn wel 20 ure zô bezig!

Bij hun ware alle rùite kepot gespronge. In de kelder zat ok nog 'n raom, die kwaam ùit in 'n put vur de vurdeur. Konde dur ontsnappe as 't fout zouw gon. Mèr we dwale af.

Trug nar die döbbeltjes op de rand van de sauskom. Dè hèt nog is oi-jt tot "diefstal" geleid. In diejen tèd wier d'r nog nie zô gaaw aan zakgeld gedocht vur de keinder. Ze hân toch alles. Mèr as 't ins in de mònd mèrt war, kregge we **inne** cent. Friit as bles kwame we dan thuis mee 'n zèkske krikels. Lekker um ùit te pulleke mee 'n spèèl. Of we ginge nar "Schoofse", die han bij ons in de straot 'n snoepwinkeltje. Blèi-j ware we mee 'nnen dropveter, 'nnen toverbol, sop-sop of 'n bakkesvol.

In de vijfde klas van de Theresiaschool lirde we 't liedje "in de donkere straat, waar 't belletje gaat" dè paaste dur wonderwel bij.

Mèr op 'nnen goei-jen dag, of eigenlijk, 'nnen kaojen dag, heb ik m'n èige toch aarig vergalopperd. Die sauskom... meej al die döbbeltjes !! Drie haj ik 'r gevat.

Vur school rèecht nar "van Engeltjes", ok bij ons in de straot. Unne winkel van Sinkel. Daor han ze van alles, van kop en schotels, vèegers en strijkplanke tot snoep. Die drie döbbeltjes wiere daor besteed àn 'nnen hillen bùil lolly's !! Op de speulplats van de school àn de hil klas ùitgedèld. Zumar. War wel opgevalle. Die nonne snapte 'r niks van. Ik war hillemol nie jarig of niks nie.

In zô'n dörrep as Valkeswird toen, kende iederiin iederiin. 'n Aawer nichje wier àngesproke en die kwam bij onze pap. Jonge, jonge. Unne preek van hier toe Eindove.

Hoe ik zoie-t toch ha kunne doen. Da moes ik toch snappe, dè dè nie kon. Ons mam ha die toch noddig vur 't gas en ik moes 't verbild gèève, ik war toch de grotste !! Ik geleuf nie dè'k straf heb gekrege. Mèr 't is wel blèève hange.

In d'n orlog hebbe de zilvere döbbeltjes, en ok de kwartjes, nog 'n aandere bestemming gekrege. 'r Ston immers de biltenis op van konnegin Wilhelmina. 't Köpke van Wilhelmina wier schòn ùitgezaagd en 'r wier 'n hangertje of 'n bedeltje vur 'n kettingske of vur 'n èrrembèndje van gemakt. Stil verzet war dè. Meej m'n Plechtige Kemunie haj ik zô'n èrrembèndje, 't war me duidelijik vergeve.

Joke Peels-Mollen

Uitleg:

De musse gòn te keer of 't 'n grôte ieteljaanse familie is. Bij dees veugelkesfamilie is, denk ik, bij hun ok, mèr inne d'n bos! Dan nog de grôte rovers van ons kèèrze: die dikke henne c.q. dùive, meej hun gefieliefauw. Ik mag 't eigenlijk nie hardop zegge: mèr dees sort vèèn ik alliin mèr goed vur de soep! De bie-miiskes vliege af en an um al die jong te voei-jere, 't blèuwke en weinterkunning doen an 'n songfestival meej denkte.

Dan t'aovend, zit d'n zanglijster wir op 't töpke van unne hōoge spar Marco Bakker öt te hange. En dè allemol vur de openbare seks!! Ze doen mèr, gève niks um wà aander dur van vèene, veul lewèèj d'r bij, dè iederiin wit wa ze gòn doen. Nii dan hedde toch ok nog hil wa aander sorte, die zonne weg gòn zonder dè ge ze hurt. Ge hurt ze nie lôôpe, ge hurt ze nie èète, ginne herrie bij de seks, de stiekemers!

Wurum ik dees schrèèf? Verschèi-jene jaore geleeje he'k'n hil verhaal over de seks van slakke geleze en dè liet me nie los en nou wil ik 't hier kwèet! Witte dè ge ze eigenlijk cupido's kent noeme?? Ze schiete pèijle af, die ok nog 's verr.kes zeer schijne te doen, en...ginne kik!

SEKS! Ja, ik praot hier over slakke, ja, die, die de slaoui, hosta's en nog veul meer opfrèete. We hebbe in Nederland 116 sorte landslakke, worvan 90 meej 'n hùiske en 26 sorte die paddernaks rondkrùipe, dees zèn gin hùiskes-slakke die op vekansie zèn hurre! Slakke meej 'n hùiske vènde 't mist wor veul kalk in de grond zit, durrum hebbe wij ze hier hil wènnig. Um dè ze 't mist öt watter beston zitte ze gèer onder blaor of stiin of zôo, um nie öt te drèuge. Slakke zèn zù dof as ne kwartel (ik denk dè ze durrum nie zinge / flùite!) en haauwe, as 't lange tèèd dreug is unne drèugteslaop.

Niemes kwam tevergèèfs, hij hielp wur nòddig, kon alles misse en gaf bij wijze van sprèke z`n leste hemd weg. Ik heb `t te wènnig gezèèd toen ie nog lèèfde mar unne bètere vadder as hij, die hil z`n lève gewerkt hi vur z`n gezin, kon ik nie hebbe gehad. Toen ie op z`n ààchtenvijftigste jaor `n hartinfarct kreeg was ie nog nooi-jt in de ziekte wet geweest en toen ie stierf was ie nog mèr negenezestig jaor. Hij waar bij d`n controlerend arts nie bekend. Hij vuulde `t nie zu gàuw en ging gewoon dúr. Eigelijk hèt ie `n medallie verdient, vènde ok nie ?

Mieke van Erp-Louwers

Uitleg:

frotte	sigaren maken
posse	Pasen
kleei-jke	jurkje
pöllekes	paaltjes
pielekes	kuikentjes

9. Seks

't Is nog hil vruug van de mèerege, 'k zit bùite en lùster nur de veugelkes die ongenadig zun best doen um gehörd te worre. Gisterreaovend ok al, twii melles tege mekaar: "wie hört mèèn 't beste, wie zingt 't schònst?" Ge denkt, dè is ne sirrenade vur mèèn alliinig, mèr niks is minder waor: ze konkèrere z`n eige kepot vur de pupkes.

'n Paor krèi-je warre midde op de straot an't lillek doen of ze de grutste ruzie hàn, want zinge dè kenne dees zwarte nie.

kwiesinjèèr
bromolliestel

snèèjbònne
ingeleei-jde eier

friit as bles
kriekels
pulleke
spèèl
buil

kolenfornuis
petroleumstel

snijbonen (in het zout)
ingelegde eieren (in kalk of
waterglas)

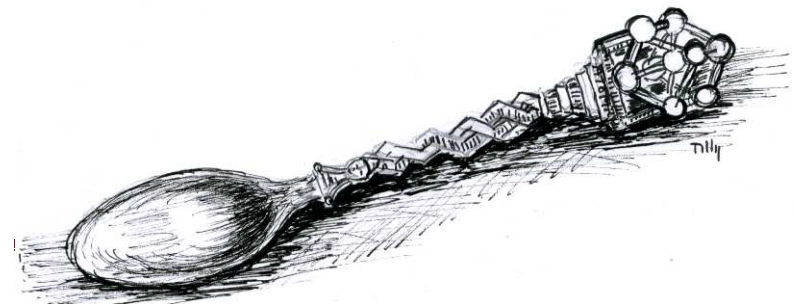
heel blij
aliekruiken
peuteren
speld
zak

5. 't Atomium

In 2008 war 't 50 jaor geleje dè de Wirreltentôônstelling in Brussel war, in 1958. Ok ik moch daor henne!!!

In dieje tèèd war ik bij de Maria-Garde; un mèskesvereniging in de Maria Parochie. 't Clubhuis war in 'n schuurke bij stôômerij en klirmaaker Bos, veuran in de Hazzestraot. Meej dees club nur Brussel, friit dè'k war!! Zù wèèd eweg! Meej de bus van de EMA.

Un lippelke beverbild. Dus dè deej ik; 'n hil schòn, meej 't Atomium durrop, echt zilver! Want diejen Atomium dè war wà! Wie durrufde daor nou in? Ikke vanzelève nie!!!!

Wà war ut schôn! Allemaol nèj dinges te zien daor, wor ge ginne weet van haj. Ge wis van toe-te of blaoze! Hil speciaal war 't in 't Russisch paviljoen: d'n spoetnik! Ge kost'r daor un miniatuur van kope, mèr alles war zu duur!!!! Dus ginne spoetnik!!!! Ik denk dè 't nou unne collectors-item zou zen! Mèr nii zeej ons mam al van te vurre, kopt iet wor ge hil oe lèève wà an het!

Mèr toendertèèd keke we ons ôoge öt! Ge wis toch nie wa d'r in de wirreld te kôop war. Wa von ik Marroko schôn!

En Engeland, daor he'k nog wa kepot gemokt, d'r war un hil grote ketting meej knoerte van schakels, daor "wees" ik henne en dè ding viel ùit mekaor, ikke eweg!!!! wa denkte? zwaor metaal? Niks, unne houtere "ketting" !!!! Ok hadde we vur 't urst van ons lèève in un kabelbaan gezete, un bietje schrik mèr we hiellet dreug! Brood en drinke zalle we wel bij gehad hebbe, dè ben ik vergète. Dè war zu gewôon, dè ge dè vergèt.

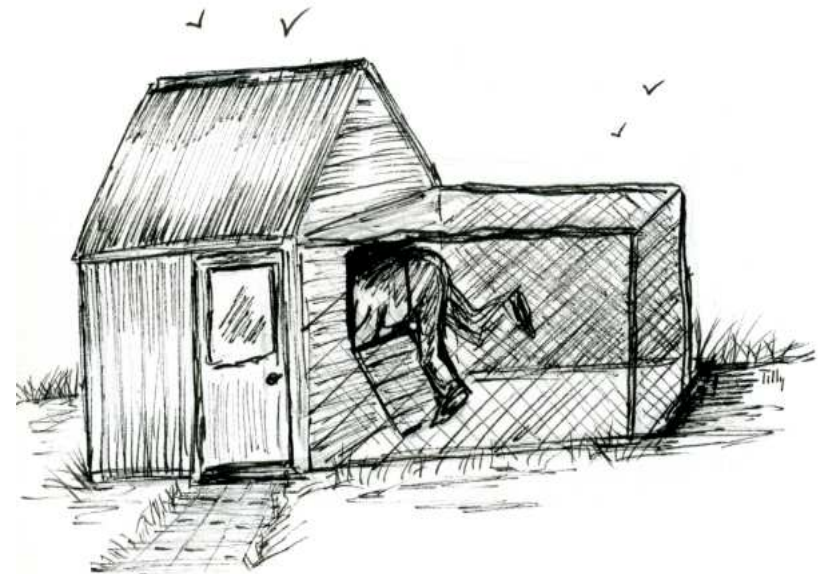
Mèr wa te drinke wouwe we toch wel. In 't Amerikaanse paviljoen mokte ze iet um te drinke wa ge mocht pruuve, urst van dieje donkerbrùine, bekant zwarte drèbbik in 'n fleske, watter d'r bij, 'n mesjien schudde dè dur mekaor, koolzuur d'r bij en dan hadde COCA COLA!!!! Smirrig!!!, wie lust 'r nou zùiets smirrigs? Toen wisse we nie dè dè zù populair zou worre!

Mèr zin in wa lèekkers han we wel, mèr ok wènnig geld! (dè lippelke!!!!) We hadde hurre zegge dè in "Vatikaanstad" de ijSCO's 't goeijekôpste warre (Artic-ijs ,dè vergèt ik noit)'t Zat 'r nog krèk an, toen war m'n geld op! Mèr nou rùm 50 jaor laoter hè'k nog m'n lippelke,'t zilver is un bietje verroest, mèr ons mam haj gelijk; daor hedde hil oe lèève wa ân!!!!!!Ik ben d'r nóg steeds hil friit meej!!!!

Hij zee, pot verdomme Jan, ge het 'n ferm koi-jke vur oew pielekes gemakt, dè moet ik zegge, mer hoe zuukte d'r nou zèlluf ùt te komme? Onze vadder stond er naomelijk midden in en moes dur 't deurke van de binnekoi-j nur bùite krùipe. Ge begrèpt dettie dè nog lang hi moete hurre. Of ie makte unne kerststal. De onderplank en vier berkepöllekes plus 't dak ha Bert al vur um gemakt, hij hoefde alliin nog mer d'n àachterkant en wà stroi-j op 't dak te legge. Wà deej ie nou? Hij timmerde alles dicht an drie kante en liet 'n smal zij-jkantje ope.

Op 't dak leej ie n'n bos stroi-j van v'n Wijk, d'n boer in de buurt, wur 'n perd 'n wèèk van kon ète. Toen Bert kwam kèke, zèè ie niks, hij viet 'n burdje van d'n ànrecht zette dè op de grond en zèè, zoek 't mar Fikkie.

't Waar inderdaad net zu krek'n hondehok geworre. Ik bedoel

mar, hij haj twii linkse háánd, handig waar ie nie onze vadder, mèr goewd wel.

8. Hennekoi-j

Onze vader had twee linkse handen. De wil zegge behalve dan mee sigare maake, de kon ie as d'n beste, van 'n kaai dekblaaike wis ie nog 'n ferm sigaor te frotte. Neej ik bedoel zô in en rontelum't hûis, iets knutsele of maake. Mèr waor moes ie de ôk gelird hebbe? Hij was al vanaf z'n zevende jaor af wees en 't gezin viel uit. Z'n drie zusters kwamen in Den Bosch, Vught en Helmond terecht en onze vader in Woldere. Bij z'n dood die ôk z'n zonen volgde was. Deze volgde z'n erveur de onze vader al mee z'n twaalf jaor bij de Willem II moes g'n werke. As toendertèd de arbeidsinspectie kwam, wier onze vader in 'n tabakskist gedèwd tot ze weg warre en benaauwd waar de, zee ie aaltij-j. Dus van 'n opleiding erges veur, neej dur waar g'n sprake van. Toch waar ie zeker nie dom, mèr iet maake neej de nie.

Hij hi is 'n hennekoi-j gemakt, of liever gezeed 'n buitekoi-j. Op unne zaoterdag begon ie en aaltij as ons moeder en ik weg warre. Dan kreeg ie g'n kommentaar netuurlijk. 't Waar rond Posse en dan ging ons moeder en ik aaltij nur de stad vur 'n nieuw klei-jke, de hurde zô.

Mee Posse in 't nieuw. In de bus terug nur huis zee ons moeder tege mij, wà denkte zou ie wir wà gemakt hebbe? We zalle't zien, zee ik. En jawel hurre, hij had 'n nê-j buiteren vur de hennekoi-j gemakt.

Hij had vier pölekes in de grond geslage, op 't blôot ôg, zal ik mar zegge en daar umhene hennendraod gespannen en vâastgespijkerd. Terwijl ie bezig waar, kwam Bert (d'n buurman) is kèeke wattie an 't doen waar.

Jaore latter, toen't Atomium wèdhenne verslete was ben ik mee m'n bruur d'r in gewist! ik was toch al ginn held, mèr toch... in de rammelding... In dezelfde m'nd wier op d'n Belze tillevisie afgeroie om 't Atomium in te g'n!!!!

Nodderhand hebbe ze hum hillemol gerinneveerd. Durrum as ge z'n hêt, nur bove! En dan krèk as onze sch'nzoon, ok nog nur **buite** 'n ok; op d'n boveste bol g'n st'!! Nou ik vanzelve nie!

Uitleg:

friet	blij
lippelke.	lepeltje
toendertèd	in die tijd
hielde 't dreug	niet in je broek geplast
drèbbik	dikke drab of bezinksel
smirrig	vies
krèk	amper
wèdhenne	ver heen

6. 'n Takken-hobby

Zweitend wier ik wakker, flink geschrokke van 'nne akeligen dr'ôm. Mèene kop was zijknat. Sjonge, sjonge wà waar die gr'ôt, diejen wandelende tak van Janus van den B'ôme en z' agressief. De ik die nou net moes tegekome in munnen dr'ôm.

Ik kende Janus eigenlijk al hil lang. Tot vur kort stond ie inne keer in de m'nd bij ons in de straat de geminte t'ntjes te schoefele. Ik had 'm al 'n p' m'nd nie mir gezien tot ik 'm 'n p' daog geleje tegekwas. We raktin in gesprek. Hij vertelde me dat ie nou in de Vut zat.

Hijzelf noemde 't Flut, omdat ie da hillemol niks vond, want hij had altijd mee veul plezier gewerkt bij de afdeling Groenvoorziening van de Geminte.

Mèr nou had ie wel eindelijk tèèd vur z'n nieuwe hobby. Da was 'n hobby die bij hum paaste. Hij spaorde eigenlijk sùikerzèkskes. Toevallig bij 't zuke in de buurt van de Driebrugge nor die zèkskes op 'n picknikplats vond ie twii wandelende takke; 'n menneke en 'n vrouwke. "t Verschil is dè 't menneke 'n takske meer het dan 't vrouwke.

Dees hobby leek 'm wel wà, aangezien hij bij 't spaore van zijn sùikerzèkskes regelmatig in slaop viel. Hij docht da 't houwe van wandelende takke in ieder geval een meer enerverende hobby zou zijn, zeker gezien zonne gruunen achtergrond.

Nader onderzoek op Google, want Janus waar zeker ginne digibeet, vertelde 'm da ge eigenlijk niks het àn wandelende takke. Ze luistere nie, ze lache nie en ge kent ze nie africhte; pòtje geve net als n'n hond, in dit geval 'n takje, kredde ze nie gelird. Hij wilde er mee gaan fokke of kweke. En hij noemde 't "feken", omdat hij 't nie duidelijk vond of 't nou fokke of kweke was, 't zijn bistjes mèr ok plante namelijk.

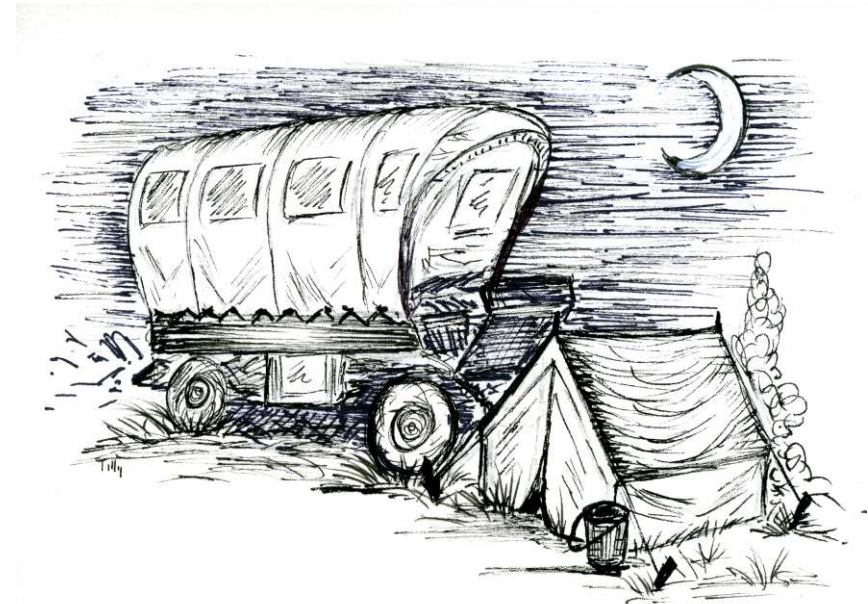
Hoewel 't proces van de voortplanting hil erg moeilijk is, kende d'n uitval, de dooi takke zògezeed, altijd nog gebrùike in d'n open haard.

De verzaomeling

Janus vertelde dat ie, omdat ie nou meer tèèd had, z'n zinne het gezet om uit te blinke in deze "tak van sport". Hij wil de belangrijkste wandelende takkesoorte al wandelend in binnen en buitenland bij elkaar sprokkele. En z'n vrouw is dol op wandele, da moet dus lukke.

D'n emmer ston op 't huukske.
En oma hiel 'n drèug bruukske.
Dus wij mee z'n drie-je han in de tent gekampeerd.
En wir wa bè geleerd.
Dees jaor vur de urste keer.

En dan hoef 't vur mèn nie meer.
Op 'n luchtbed op 't gras.
Geft mèn mèr m'n eige matras.

Mientje Kwinten-Evers

Uitleg:

bökpijn	buikpijn
wordde	werd

7. Hoe ouwer hoe gekker.

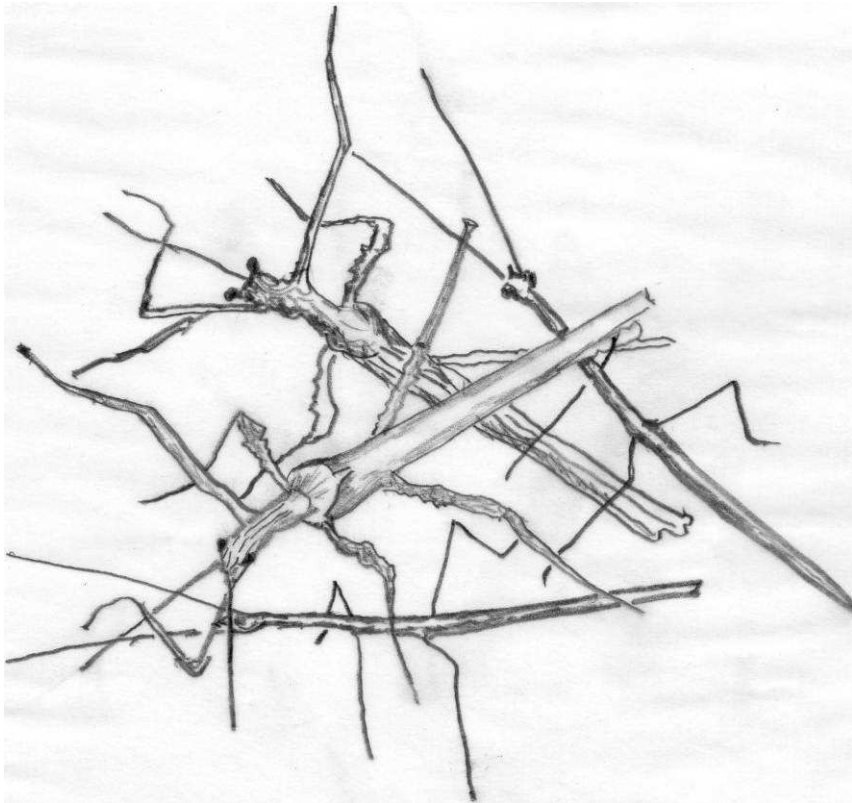
Slaope in 'n tent.
Hoe ouwd ge ok bent.
D'n hùifwaoge en 'n tent wordde opgezet.
En dur-in vur inne naacht ons bed.
Aacht platse wordde verdelde.
En de jonges warre natuurlijk d'n held.
Mèr toen de naacht begon in te valle.
Hiele ze op meeje lalle.
Kriige de twii klenste hil veul verdriet.
En hoe ik ok pratte 't hielp niet.
Bökpijn, oorpijn en terug ner hun mam.
Wa ik ok deej, ik krijg ze nie tam.
Dan mèr nèr binne in 'n bed.
Gin geschreuw mir dè war unne goei-je zet.
Ok ik zêlf sukkelde daor in.
En bùite han ze 't nèr de zin.
Tot zeuve ure blijf alles stil.
Toen begonne ze wir meeje hun gegil.
Die twii klenste han in 'n bed gelege.
En van de tent nie veul meeje gekrege.
"Oma wij wille ok kampere."
Dan wil ik meeje ellie 't nog inne keer prebere.
De volgende aovend meeje z'n drietjes.
En gelukkig gin verdrietjes.
't Begon te wèi-je en er kwam ok nog donder.
Mèr alles sliep dur, wonder bove wonder.
't Ging an 't règene, gelukkig nie zô lang.
Zelfs ik wordde 'n bietje bang.
En dan nà al dè nat.
Moes ik zêlf ok op pad.

Zijn wensenlijstje ziet er als volgt ùit:

-Hij zou graag de rijken tak willen bemachtige en die lèèft in Abu Dabi. En is daor hillemol nie zeldzaam. Gi dus lukke. Z'n prachtige kleurschakeringe zèn een lust vur 't ôôg.
-Evenals d'n arme tak uit Haiti. Die komt daor zoveul vur da ge d'r over strùikelt, ok omdat ie eigenlijk kleurloos is en g'm nie goed ziet. De lesten tèèd krèège ze wà meer kleur umdat 't wà bèter gòt .
-Een hil vervelende soort die hij gèèr in zijn collectie wil is de lamme tak, die echt helemaal niks doet en de hillen dag stil zit. Vaak denkte dat ie dôôd is, mer gooide er ète in dan komt ie tot lève.
-Hoewel de miste wandelende takkesoorte ongevaarlijk zèn, kommen er drie vur waar ge vur op moet paasse en nie over moet strùikele.
-De tik tak bijvoorbeeld, heeft een vrouwtje dat giftig en dus een echt takkewijf is.
-De hakke tak maakt er een gewoonte van passerende mense en diere te slòn.
-Tot slot wil Janus hil gèèr de takkie takkie aan zijn verzameling toevoege. Deze soort komt voor in de jungle van de Kongo en is een onbegrijpelijk bisje dat van de hak op de tak springt; het ene moment kun je hem rustig aaie en het andere moment schiet hij of zij weg. En krijg hem dan maar weer 'ns te pakke.

De vurplanting

Om terug te komme op de vurplanting, of zoals Janus 't noemt "'t feke", is ie 'r vast van oertùigd dat er naast de sexuele ok 'n niet sexuele methode bestaot: het ente. Deze oertuiging het ie overgehewe ut z'n vruugere werk. Hij het daor 'n hil end geënt. Hil wa beùmpkes en takke het ie daor zo gered en gekwikt.

Hijzelf is dus vur de ent-methode. Bij de sexuele methode bestaat de kans dat er orgiën ontstòn die öteindelijk ötmonde in takkebosse, die nie mir te ontwarre zijn. Het gevolg is gin nageslacht of "wandelende scheutjes, mèr dooie takke.

De twee wandelende takken van de Driebrugge hebben 't goed, die vertroetelt hij hil erg in d`n aawen accubak die als terrarium dienstdoet.

Ze hadde al vrij snel eikes geleed en die zen net ötgekemme. Er zijn dus al nakommelinge. Ze hoeve gelukkig nie an de fles, want ze nèmme 'n blad vur de mond.

Hun lievelingsète is ijsbergsla en dor kanne ze wel n'n ijsberg van op. De bisjes groeie als kool en vur dè g 't wit zijn de scheutjes volwasse en wandele de takke de deur öt.

Eerder vertelde ie me al dat ze nie kunne worre afgericht. Dat neemt niet weg dat je de takke blij kunt maoke mee 'n fikse wandeling aan 'n touwke. Hij is van plan de Kennedymars te gòn lôpe mee zijn beste en sterkste takke, die öt 't juiste hout zèn gesneje. Hij hòpt nog lang plezier te hebbe van zijn hobby maar wel op dees manier. Veul mensen houwe van dooi insecte, mee speldjes geprikt op een plaot en ingelijst, zoals vlinders, motte en vliege. Hij nie, d'r got niks bove lèève in de tent.

"Affijn, ik moest mèr weer 'ns gòn", zit ie. En net als ie wil anlôope valt z'n blik op iets wà àn de overkant van de weg in de goot ligt. Hij verstijfd en mompelt: "Zou 't echt waor zèn?.."

Hij lopt naor d'n overkant en ròpt iets op.

Mee n'n lach van oor tot oor komt ie terug. In z'n hand het ie ... echt waor, 'n sùikerzèkske meej daorop 'n afbeelding van een wandelende tak.

En gij geleuft dè...

Frans van Daal

Uitleg:

sùikerzèkskes	suikerzakjes
dooi takke	dode takken
beùmpkes	boompjes
anlôope	aanlopen
gij geleuft dè	jij gelooft dat